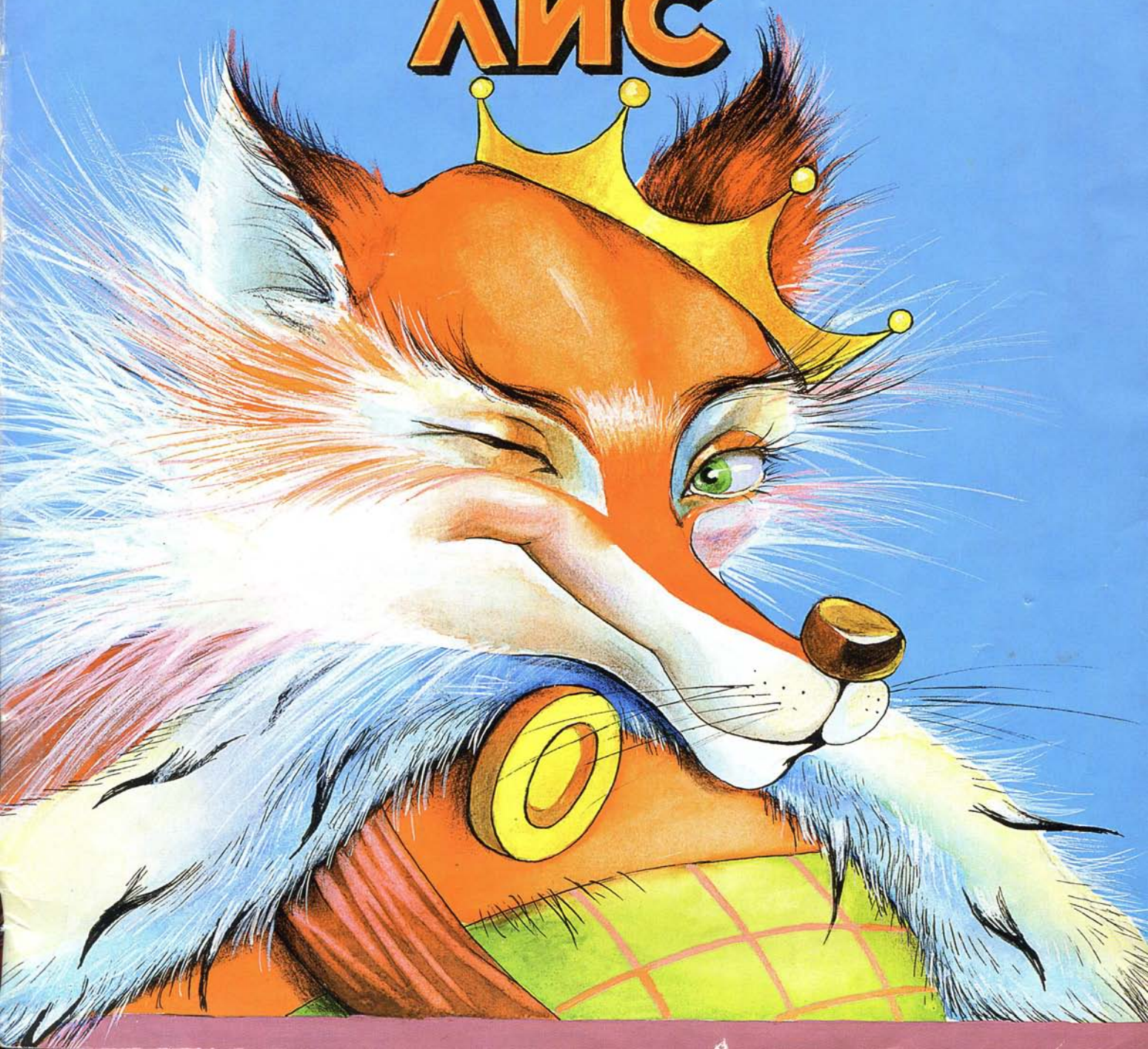

ФАРБОВАННИЙ ЛИС

Жив собі в одному лісі Лис на ім'я Микита.
Був він хитрий-прехитрий, вигадливий, спритний,
і сміливішого за нього не було нікого в окрузі.

Одного разу побився Лис Микита об заклад
зі своїми побратимами, що в білий день піде до
міста і просто з базару поцупить курку.

The illustration on the right shows a fox named Mikita climbing a rope ladder. He is wearing a green and yellow checkered shirt and green boots. He has a white beard and is looking up at a bunch of raspberries hanging from a branch. A yellow flower is also visible near the raspberries. The background is a bright blue sky with some clouds.

Полями, садками, городами,
кущами та ровами він безпечно
дістався аж до передмістя.

А там, дворами, від брами до
брами, дійшов аж на середину
міста.

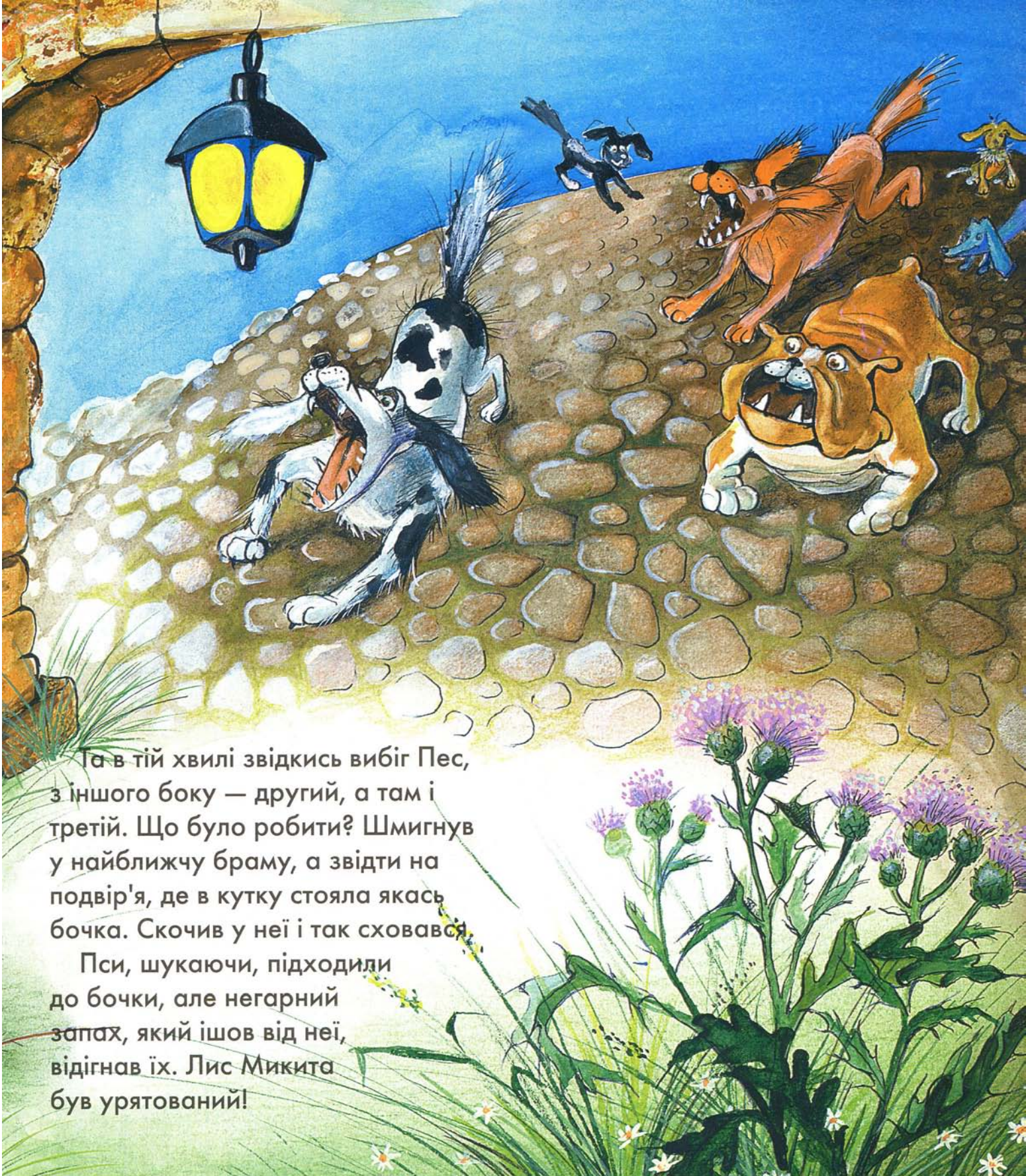

А в місті гамір, шум, трамваї
дзеленкочуть і гуркочуть так,
що аж бруківка здригається,
автомобілі шурхотять,
гострі жіночі шпильки цокотять,
чоловічі черевики риплять —
одним словом, клекіт такий,
якого Микита і в сні не бачив,
і в гарячці не чував. Зате у тому
гаморі Лиса ніхто й не помітив,
і нікому до нього не було діла.

Подався просто на базар, де
довгими рядами сиділи й стояли
жінки та чоловіки, заохочуючи
купувати яйця, масло, городину,
свіжі гриби, курей, качок і багато
інших таких гарних речей, що аж
Лисові слинка потекла.

Та в тій хвили звідкись вибіг Пес,
з іншого боку — другий, а там і
третій. Що було робити? Шмигнув
у найближчу браму, а звідти на
подвір'я, де в кутку стояла якась
бочка. Скочив у неї і так сховався.

Пси, шукаючи, підходили
до бочки, але негарний
запах, який ішов від неї,
відігнав їх. Лис Микита
був урятований!

Як смеркло, вискочив з бочки
і чкурнув до лісу.

А вранці, коли збирався вмитися
у лісовому озерці, зиркнув на
себе і аж заплакав. Лише тепер
збагнув, що то за смердюча рідина
була у тій рятівній бочці.

Відтепер ніхто не впізнавав
Лиса Микиту, і він вирішив тим
скористатися.

Пішов на галявину, де відбувалися лісові збори,
а коли на нього прийшли подивитися мало не всі,
промовив поважно і ласкаво:

— Любі мої, не бійтеся мене. Святий Миколай
виліпив мене з небесної глини — придивіться, яка
вона блакитна — і призначив царем звірів.

Так став Лис Микита царем, і усі шанували його.
То було казкове життя. Лише треба було слідкувати,
щоб синя фарба не облізла і щоб звірі не впізнали,
хто він є насправді.

Час минав швидко, і от уже всі лісові мешканці
зібралися на святкуванні річниці його царювання.

Серед почесних гостей прибула давня добра Лисова приятелька Мавпа Фрузя з африканського лісу. Придивилася вона до царя і здивовано вигукнула:

— Друже Микито, довгих літ царювання! А я ніколи б і не подумала, що тобі так личитиме синій колір!

Так були викриті хитрощі Лиса Микити.

**ББК 84 (4УКР)
Ф24
ISBN 966-7113-16-7**

ФАРБОВАННИЙ ЛИС

За І. Франком

Для дошкільного віку

Адаптація тексту

Ірина Зелена

Художник

Наталія Польова

Підписано до друку 8.12.1997

Формат 84х100/16

Папір крейдяний

Гарнітура "Журнальна"

Друк офсетний

Ум.-др. арк. 1,36

Обл. вид. арк. 2,7

Замовлення № 4616 П

© **І. Зелена, адаптація тексту, 1997**

© **Н. Польова, художнє оформлення, 1997**

© **"Оксарт", складання, оформлення, 1997**

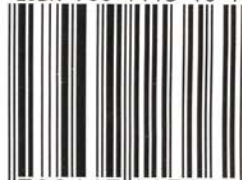
Видавництво "Оксарт"

м. Львів, вул. Підвальна, 3

тел. 75-65-81, тел./факс 27-11-90

Друк "Бліц-Прінт"

ISBN 966-7113-16-7

9 789667 113162 >

